

[Ministeren for udviklingsbistand]

evalueringer og godt arbejde, som jeg meget håber vil kunne blive inddraget. Jeg vil i hvert fald gøre mit til, at det bliver inddraget i vores videre debat og i det videre arbejde.

Det, der er vigtigt for os, er jo, at man ikke alene ser på den danske Østindsats – hvad det er, vi gør, og om vi gør det godt nok og effektivt nok – men også inddrager – hvilket et par af ordførerne var inde på – den øvrige internationale Øststøtte, altså, som hr. Riishøj var inde på, PHARE, TACIS og alle de andre arrangementer, som Danmark også indgår i i forbindelse med vores Østbistand. Det skal med i den samlede vurdering. Det er der også efter min opfattelse behov for.

Den sidste bemærkning, jeg gerne ville komme med, var, at regeringen i sin formandskabsperiode har koncentreret sig om den allervæsentligste indsats – som jeg også startede hele mit indlæg med – nemlig at forbedre handels- og markedsadgangen for Østeuropa.

Det har været en væsentlig opgave for den danske regering at prioritere dette højt i formandskabsperioden. Derfor har nogle af os været mere ude af landet, end vi har været her – netop for at lobbye for nogle af de danske synspunkter, for at vi kunne få en flot formandskabsprofil, en aktiv profil. Jeg har selv været meget borte, netop for at følge mit område op og for, at det om Danmarks formandskabsperiode kan siges, at vi fik nogle resultater undervejs.

Man kan ikke sige, at vi når målet i vores formandskabsperiode, og at vi så hermed finder en løsning på spørgsmålet om markedsadgangen.

Men det, man i hvert tilfælde kunne bebrejde os, hvis vi ikke gjorde det, var, at vi ikke gjorde en indsats for, at den proces kan komme nogle skridt videre frem. Det synes jeg at regeringen har gjort. Vi har satset på det, bl.a. ved at holde vores Østkonference og ved at sige, at dette skal på dagsordenen på topmødet her den 21. og 22. juni. Det er for Danmark og for formandskabet meget vigtigt, at vi når nogle resultater på dette område.

På denne baggrund skal jeg tilsige stor vilighed til, at vi kommer videre i debatten. Jeg tror, at alle Folketingets partier vil være meget interesserede i, at vi får lejlighed til, når Folketinget starter igen, at få en spændende og mere nuanceret debat. Også det vil jeg gerne levere et bidrag til.

Riishøj (SF):

Også jeg er glad for denne debat, og heller ikke jeg skal i alt for lang tid kommentere de SNU-eksperter, som hr. Ahlmann-Ohlsen nævnte.

Men det var godt, at sammensætningen blev nævnt, for det er jo folk, der er meget optaget af Øst-Vest-konflikten. Hvis nu Knud-Erik Svendsen og John Martinussen og forskellige andre forskere havde været med i det panel, havde der ikke været enighed – stensikkert. De ville nok have påpeget, at det, der sker i Cambodia, det, der sker i Angola og Mozambique, og det, der sker i El Salvador og i Kashmir og Afghanistan i øjeblikket – for at tage nogle få eksempler – jo i sin alvor faktisk rigeligt kan måle sig med det, der sker i Jugoslavien.

Når vi er så optaget af Jugoslavien, vore nærproblemer, hænger det jo sammen med, at det kan udløse en krig i Europa, og at den så udkæmpes med atomvåben. Og det er vi af gode grunde meget bange for.

Men de regionale konflikter uden for Europas nærområde er jo i mange tilfælde mere alvorlige end det, der sker i Jugoslavien, og kan faktisk indebære de samme trusler. En krig mellem Indien og Pakistan bliver formodentlig udkæmpet med atomvåben. Alene i sidste måned har indiske sikkerhedsstyrker – så vidt jeg har fået oplyst af folk, der har rejst dér – dræbt flere hundrede. Det har stort set slet ikke været nævnt i den danske presse. Sådanne analyser afhænger meget af øjnene, der ser, og de, der nævnes, er rationelle, men kun rationelle ud fra ganske bestemte forudsætninger. Jeg mener, at de er for enøjede.

Vedrørende de konservative forslag i øvrigt vil jeg bare nævne, at de jo egentlig ikke nødvendigvis kræver flere penge. Den ene milliard er vel en prioritering, men jeg synes ikke, at der er noget i forslaget, der egentlig begrundes, at der behøves flere penge. Der står jo ikke, at der skal bruges flere penge til det og det og det i forhold til i dag. Jeg efterlyser faktisk begrundelsen for, at der skal ydes 1 mia. kr. ekstra, for der er jo ikke et eneste punkt, hvor det egentlig gøres nødvendigt. Der mangler givetvis penge, og det gør der også i forhold til andre opgaver, men det står ikke nævnt i forslaget, at det nødvendigvis skal være mere end de 2,1 mia. kr., som åbenbart heller ikke er brugt i sidste finansår.